

CENJA Neto: U preplati
čitavu god. K 48—
za početku K 24—, me-
sječno K 4—, u malopro-
daji 16 fl. pojedini broj.
OGLASI primaju se u
upravi lista tvr. Custoza I
Tiskar J. Krnjević.

HRVATSKI LIST

izlazi svaki dan u 8 sati ujutru.

godina IV.

U Puli, nedelja 13. oktobra 1918.

Broj 1171.

Nemački odgovor na Wilsonova pitanja.

Nemačka prihvata sve.

Berlin, 12. (D. u.) Odgovorna nota nemačke vlade, upravljena na predsednika Wilsona veli:

Odgovarači na pitanja Udržuženih Država Amerike izjavlja nemačka vlada:

Nemačka je vlada prihvatala stavke, koje je predsednik Wilson ustanovio u svom govoru od 1. januara 1918 i u svojim kasnijim govorima kao snovku za trajan mir prava. Svrha odlučnih dogovaranja bila bi jedino, da se postigne sporazum o praktičnim pojedinostima njihove upotrebe. Nemačka vlada predmneva, da će se Izraelske vlasti Udržuženih Država staviti na tlo Wilsonovih izjava.

Nemačka se vlada izjavlja u sporazumu s austro-ugarskom vladom spremna, da udovolji zahtevima predsednika, koji se tlocrtno izraženjem, e bi se postiglo primirje.

Sadašnja nemačka vlada, koja nosi odgovornost za mirovni korak, stvorena je pregovaranjima i u sporazumu s velikom večinom rafaga. U svom sadašnjem činu poduprta voljom većine, goveri nemački državni kancelar u imenu nemačke vlade i nemačkog naroda.

Berlin, 12. oktobra 1918.

Dr. Solf, državni tajnik vanjskog ureda.

Na ruševinama.

Preko noći je došlo. Bez velike oluje, bez gline dinamke, bez dramatičnog efekta. Klonula je sile, popustila je mišići, iznemoglo je telo. Gde sile verazorna energija nasilja i terror? Sve je izčezlo. Oni, koji su svojom bezobraznošću još jučer razvalili svet, izazivali pravednost, izazivali sve, što počjelo, i čoveće oseća, poskrili se, stide se božjeg sveta i boje sa osvetom, kojom ih muče zle slutnje savesti. A sad, kad nema više nade u mač, imade nade u pravednost, u Wilsona, u 14 točaka.

I novine pišu: "Tisza" je dolgrađao svoju ulogu. Nema više oslona ni prema gore ni prema dole. Wekerle ministrove samo još nekoliko dana. Karoly Bathiany propovedaju pomirenje medju narodima i budućim ispačenim ugarskim narodnostima prijateljstvo i samoupravu. Kao veličajnik na sramotnom putu javnosti morao se Lamasch braniti od otrovnih napada zahriptnih prijatelja i bezkarakternih žurnalista. Lamasch mora spasiti Austriju. Lamasch se neća. Ali Lamasch je zadnja nada. Gde bijaju dalekovidni oni političari, kad je Lamasch ustao proti moralu sile i maču, kad je pozivao svet, neka se čini kraj krvoproljeću, neka se prenovi država na temelju "Justitia regnum fundamentum"? Tada su imali reč generali Ludendorff, Hindenburg i Arz. Oni su nezrelim svojim političkim mišljenjem vodili narode i države u smrt i propast.

A Wilson nastupa kao spasitelj sveta, onaj obruženi, ismehivani, ludjački Wilson. Wilson mora da izbavi Nemačku iz nevolje, onaj isti Wilson, kojega je Nemačka još nedavno otkačila kao mirovnog posrednika. Njegove "smešne" teorije danas su spasonosne, idealne, udivljenja vredne, njegove misli o savezu naroda, o općoj ravнопravnosti, o većtom miru oduševile su nemački narod i nemačke političare. Car Vilim je zašutio. Ludendorff moli za primirje. I sve to u trenu oka, iznenada, prenerazvajućom brzinom, koja tako rečito i dubokoumno govorio o preokretu o prevratu...

Ali nema tragedije bez komedije. Novinejavaju: Bečki krugovi dobili su pouzdanu obavest, da se takodjer u Madžarskoj pripravlja preokret javnog mneja. Obzirom na preteću pogibao množe se sve više glasine, da takodjer Ugarska mora da prekine veze s Austrijom i da se mora utemeljiti kao samostalna država. Proklamacija biće po svoj prilici izdana već 15. oktobra.

Madžari i Nemci, ovi stupovi države, oni, koji su tobož jedini branili frontu, jedini štivovali državne interese, Nemci i Madžari zapuštaju kao štakori ladiju. Ali nisu još posvema ozdravljeni od prejašnje svoje megalomanije, od svog okrutnog imperializma od svoje instinktivne hereditarne bolesti bezavesnih denuncijacija. Tim, što upropastuju državu, nadaju se pridobiti si simpatije velikog idola, gospodina Wilsona, koji će navodno štivovali za to Madžarima 10 milijuna Slavena i Rumunja, a Nemcima barem put do mora. "Grazer Tagblatt" piše već, da ako imadu Poljaci pravo na put na more, da imadu i Nemci pravo na Sloveniju i na Trst. Ali kod toga zaboravlja, da traže Poljaci izlaz na more kroz poljsko područje a oni preko tudišnjih zemalja.

Sveti ih rat još uvek nije opametio. Ali nema sumnje, da će ih razvoj stvari silom preokrenuti. Ako nema drugoga leka, to je najbolje sredstvo batina a batini imade se zahvaliti, da su se vukovi umirili, da su danas postali krotki i pitomi i da će postati još pitomiji i dobročudniji.

A da su vukovi postali slatki i ljubazni — imade li za to božjeg pokaza od nemačkoga odgovora na Wilsonovu notu, koji možemo nazvati historičkim dokumentom ali takodjer i ozbiljnom opomenom za sve narode, koji su gradili svoju budućnost na nespravednosti i sili.

I dok se sve oko nas ruši i propada, širi se naša misao, jača se naša ideja. Tri naroda, tri vojske združene u jednu nepokolebljivu celinu, tako idemo u susret budućim dogadjajima. Novi život cvate iz ruševina, pevao je nemački pesnik, a taj novi život cvate za nas, sa našu decu.

RATNI IZVEŠTAJI:

Austro-ugarski.

Beč, 12. (D. u.) Službeno se javlja: Talijansko bojište: Visoravan Sette Comuni bila je još učer pozorište žestokih, za nas uspešnih bojeva. Po kratkom prenerazvajućem udarcu paljbe uslediće točno u 4 sata između doline Arza i Monte di Val Bellatalljanske navale. Dok smo sunke kod Aslaga osjetili našom obrambenom paljbiom, uspeo je Francuzima i Talijancima na Monte Sisemol prolazno, da provale u naše jarke; ali bezdvojno poduzeći protuudarac naših bataljuna bacio je neprijatelju odmah iz njih. I na istočnom delu zaravanka skršila se navala neprijatelja delomično u našoj paljbi, delomično u boju iz bliza ili ušed naše protunavale. Brojne mrtve i teško ranjene pustio je neprijatelj pred našim opkopima. Uspeh bio je u jednako meri pripisati zasluzi četa kao što i vodstvo. Medju požrtvovalnim četama biljahu zastupani u nešlomivoj slozi sinovi sviju kotara monarkije. Osobito treba istaknuti južne Austrijance (Nemce, Slovinci i Talijane), pešačku pukovniju 117 i hrvatsku pukovniju 23 i 24. — Balkansko bojište: U Albaniji povukli smo u svezi sa nešmetanim uzmakom naših glavnih sila naše zalažnice za Skumbiju. Mitrovicu zaposeo je neprijatelj. Između Niša i Leskovca trajahu bojevi. — Zapadno bojište: Kod austro-ugarskih četa nema osobitih dogadjaja. Čete podmaršala Metzgera imale su vanredan udeo kod obrambenih uspeha pred Verdunom. Pešačke pukovnije broj 5 i 112 natecahu se u lutaštu sa poljsko-lovačkim pukovnjama broj 17 (Judenburg), broj 25 (Brno) i 31 (Zagreb). — Poglavnica generalnog stožera.

Nemački.

Berlin, 12. (D. u.) Iz velikog se glavnog stana službeno javlja: Zapadno bojište: Vojna skupina naslednika prestola Rupprechta: Na položajima zapadno od Douala povukli smo se na stražnje linije. Neprijatelj je polaganom sledio te je u večer stajao na liniji Alt-Vendin-Hernes-Lietard — i istočno od železnice Beaumont-Brebières. Severno-istočno od Cambrai napao je neprijatelj između Selde i St. Vaast. Navalni je cilj ovde na uskoj fronti uloženih engleskih divizija bio prodor fronte na Valenciennes. Njegovu smo namenu osjetili. Neprijatelj je uspeo ustaliti se samo u Joryu i na užvisini istočno i jugoistočno od tog mesta. Naše oklopjenim vozovima poduprite navale zaustavile ovde juriš neprijatelja. Na ostaloj smo fronti suzbili neprijatelja pred našim linijama te smo njegovim navalnim talasima začali teške gubitke. — Vojna skupina nemačkog naslednika prestola: Žestoke delomične navale engleskih, američkih i francuskih divizija na obim stranama Bohainu suzbili smo pred našim linijama. Na Aisne izvidnički okršaji. Južno od Laona napustili smo Chemin-des-Dames. Na Aisne, između Berry-au-Bac i južno od Vouziersa zaposeli smo nove položaje. Kretanje, započeta pre nekoliko dana, ostala su neprijatelju prikrivena te su protekla kako providjeno u nacrtu i nesmetano. I u Champagne sledio je neprijatelj samo oprezno. Pobeda, koju je postigla armija von Einem u velikoj bici u Champagne, što se 14 dana borila sa slabim silam proti golemoj nadmoći i koja je iscrpila neprijatelja usled silnih gubitaka, koje je pretrpeo, omogućila je nesmetano provedenje ovih kretanja.

Vojna skupina von Gallwitz: Delomični bojevi na obim stranama Aire. Žestoke navale, koje je neprijatelj vodio u bojnom području zadnjih dana na obim stranama Moze, izjavoviše se uz teške gubitke po neprijatelju. Cunel i Šuma Ornes, koje smo prolazno izgubili, bili su opet osvojene od saskih bataljuna. Alzacijsko-lovačka divizija 115, pod zapovedništvom generalmajora Kundla, što je žarištu bitke kod Romagnes stoji već petnaest dana u teškim obrambenim

Vlasnik i izdavač dr. Lovre SCALIER, odvetnik, Pula, ulica Cara S. (Narodni Dom). Uredništvo Šitanska ul. 24. — Odgovorni urednik Ivan MARKON, Pula. — Rukopisi se ne vraćaju. Cek. rač. aus. pošt. št. 26.795.

bojevima, održala je i jučer sve njoj poverene položaje proti svim navalama neprijatelja. Ludendorff.

Večernji Izveštaj.

Berlin, 12. (D. u.) Večernji izveštaj javlja: Severno od Le Cateau i na obim bregovima Moze skrije se jakе navale neprijatelja.

Rot.

Maršal Haig javlja od 10. oktobra: Jutros za svitanja nastavili smo naše napredovanje na čitavoj fronti. Usprkos otporu neprijateljskih zalažnica, koje su skušale zadržati naše napredovanje, napredovali smo veoma brzo. Naše se čete približuju velikim šumama istočno od Bohaina te su prodrle u Vaux-Andegny. Severno od tog mesta dostigli smo opću liniju na Selle od St. Soupleta do općice Solesmes te smo osvojili Le-Chateau. Zapadno od Solesmesa, osvojili smo Avesnes, Rieux-Uhuns i St. Martin. Zapadno od kanala Selde osvojili smo Estrum. U položajima, osvojenim za našeg napredovanja, našli smo neki broj gradjanog pučanstva, među ostalim 2500 u gradu Cauchy. Jugoistočno od Lensa postigle su naše čete takodjer daljnje uspehe te su osvojile Rouvrey.

Maršal Haig javlja od 11. oktobra: Sinoć dovršile su američke čete osvojenje Vaux-Andegnya te su severno od Chateau, u čijem istočnom delu traje još boj, prekoračile reku Selles i doprle do ruba St. Vaast i St. Aubert. Severno od Cambrai dopremili smo tečajem noći u selu Lenellet nekoliko zarobljenika. Tečajem noći uznapredovali smo severno od Scarpe, u smeru na Jzelles-Equechin, i istočne od Salauminos kao što i uzduž severnog brega Haute-Deule-kanala istočno od Lensa.

Francuski izveštaj od 11. oktobra poslepodne: Tečajem noći ostali su Francuzi svuda u kontaktu s neprijateljem, elji uzmak traje na različitim točkama fronte. Severno od Aisne osvojili i prekoračili su Francuzi Equiry i Mulin. Talijanske su čete južne od Courtecona dostigle Chemin des Dames, kojega držimo do užvisine Cerny-en-Laonais. U Champagne ustališe se Francuzi na različitim mestima na severnom bregu Suippes između St. Etienne i Hoult kao što i kod Warmeriville, Vaudreuil i St. Masmes. Dalje na istok osvojila je francuska pešadija, koja je progonila uzmčućeg neprijatelja, Mont-St. Martin, Corbon i Brieres.

Američki izveštaj od 10. oktobra: Na desnom bregu Moze nastavili su Amerikanci u junačkom boju proti ogorčenim neprijateljskim protunavalama svoje napredovanje. Užvisine, istočno od Sivry bile su pročišćene od neprijatelja. Na istočnom bregu Moze osvojili smo na juriš Notre-Dame-de-Marie po ljunom boju. Dalje na istok bio je neprijatelj po ljunom boju poteran iz Argonse šume. Doprli smo do linije Ommerence, Cherviers te stojimo sada nasuprot Gran-Pre. Zarobili smo čitavi jedan bataljonski stožer i 1000 momaka.

Talijanski izveštaj od 11. oktobra: Na visoravni Asiagi poduzele su jutros naše, kao što engleske i francuske čete 7 jutro na stražnje linije, na koncu doline Brenta duboko u neprijateljske linije. Kad se neprijatelj oporavio od prenerazjanja, uvratio je s jakom topovskom paljicom te je izasla svoja pojačanja unapred. Ipak nije mogao osuđiti potpuni uspeh naše akcije, koja mu je zadala teške gubitke. Doprili smo do linije Ommerence, Cherviers te stojimo sada nasuprot Gran-Pre. Zarobili smo čitavi jedan bataljonski stožer i 1000 momaka.

Srpski izveštaj od 10. oktobra: Srbi su 8. oktobra dostigli Lipovicu i Kosončić, 15 kilometara severno od Leskovca. Broj zarobljenika nadilazi 3000.

Engleski izveštaj iz Arhangelska: 6. oktobra poduzeo je neprijatelj jaku protunavalu na reci i na kopnom proti položajima saveznika, 170 milja od Arhangelska kod Seletske. Na reci Divni bio je neprijatelj suzbijen te poteran niz reku, kod čega je pustio na flu 2 strojne puške i 50 mrtvaca. U predelu Scheplekura, koji leži između Arhangelska i železnice, što vodi u Vologdu, povlačuje se neprijatelj dalje na jug te biva progonjen po američkim i ruskim jedinicama. U tem području kušao je neprijatelj prevariti nas vijanjem belih zastava i trakova, koji su znakovi belih garda. Na

fronti Murmana i na Belom Moru poterali smo napadajuće patrule preko finske granice te smo pročistili severni deo Karelje.

Pitanje mira.

Berlin, 12. (D. u.) Polag novina sastaje se odbor saveznog veća za vanjske poslove danas u jutro, da odobri nemački odgovor na predsednika Wilsona. Istodobno baviće se odgovorom i glavnim odsek saveznog veća, odnosno, kako javljaju neke novine, odbor frakcija, koji obuhvaća samo stranke većne.

Berlin, 12. (D. u.) Kako doznaće „Post“, nije stalno, da li će nemački odgovor na predsednika biti već danas obelodanjen. Kako doznaće list, čini se, da su poteškoće, koje se moraju svestrati kod sastava i odašiljanja nemačke note veće, nego se iz početka mislio. „Deutsche Tageszeitung“ piše: Jedna reč, jedna rečenica u nemačkom odgovoru može biti kobna za budućnost Nemačke te može odlučiti o tome, da li će taj odgovor biti pozitivan ili negativan. „Vossische Zeitung“ piše: Nije nikakva tajna, da povlače izgledi za mir, samo ako bude dobre volje na protivnoj strani. Time, što se i savezno veće i interfrakcionalni odbor bavi s notom, dolazi do izražaja činjenica, da će odgovor uslediti u skladu sa zakonodavnim faktorima i s većinom narodnog zastupstva.

Parlamentarci kod cara — Glasine o ministarskoj krizi.

Beč, 12. (D. u.) Vesti novina podudaraju se u tome, da se niti u Austriji niti u Ugarskoj ne može govoriti o ministarskoj krizi, već će obostrani ministarski predsednici biti tek, izakako će vodje stranaka stići, u stanju, da stave svoje predloge. O audijencama političara kod cara javlja se, da će car na svoju inicijativu primiti danas 30 parlamentaraca.

Beč, 12. (D. u.) „Deutsche Pressekorrespondenz“ javlja: Car je u mestu, gde sa nalazi vrhovno zapovedništvo, primio danas niz parlamentara. Kao prva skupina bili su primljeni zastupnici Českoga Svaza, Fiedler, Tusar, Hruban i Stanjek. Primitak trajao je jedan sat i po. Kao drugu skupinu primio je car zastupnike četiri stranaka gospodske kuće: kneza Fürstenberga, baruna Czedliku, princa Lobkovica i baruna Rubera. Daljnji red primitaka je sledeći: nemačkonacionalni zastupnici: Wolf, Waldner, Steiner, Lodgrmaun, Pacher, Stözelj, Urban, Teufel i Friedmann; kršćansko socijalci: Flink, Hauser, Pattal; nemački socijalni demokrati: Seltz, Adler i Ellenbogen; Poljak: Löwenstein; Jugoslaven, Korošec; Ukrainer: Petruskiewicz i Lewicki; Talijanac: Falducci i zastupnik baruna Reitzesa. Primitak biće po svoj prilici dovršen u 2 sata poslepodne.

Beč, 12. (D. u.) Nemačko-česka korespondencija javlja: Primitci kod cara trajahu sa kratkom opodnevskom stankom od pol 9 do pol 4 poslepodne. Zastupnici, koji su preko podneva ostali u boravištu carevom, bili su tamo njegovi gostovi. Svi su zastupnici razvili monarhiju svoje stranice stanovište pogledom na rešenje nacionalnih pitanja na temelju prava samoodredjenja. Car je parlamentarce često prekidao pitanjima. Zastupnici povratili se neposredno za njihovom audijencijom u Beč.

* Audijencija grofa Karolyia. „Az Est“ javlja o audijenciji grofa Karolyia ovo: Poslednja audijencija ministra predsednika dra. Wekerlea i grofa Tisze bila je poslednja audijencija, u kojoj su ovi političari upeli sve svoje sile, da spase sistem, koji je već pao. Pod izvesno se može ustriditi, da je dr. Wekerle pao, i to ne samo prema dolje, nego takođe prema gore. Kao što se u najskorije vreme očekuje u Austriji kabinet, koji će biti predstavnik narodne volje, mesto sadašnjega kabineta baruna Hussareka, isto je tako i pitanje, o demisiji dra. Wekerlea samo još pitanje o kojem će se odlučiti već za koji dan. Jedini je političar za Ugarsku grof Mihajlo Karolyi, koji će danas biti primljen u audijenciju. On će caru i kralju preporučiti, da se ostvari demokratsko izborni pravo i stvari personalna unija. Pre svojega odlaska u Beč konferirao je grof Karolyi u Budimpešti s različitim političarima ugarskoga parlamenta, ali i sa zastupnicima svih narodnosti, kao i sa socijalistima.

* Opoziv nemačkog mornaričkog atašea u Nizozemskoj. Amsterdam, 12. (D. u.) Kako doznaće „Algemeen Handelsblad“ bio je opozvan mornarički ataša kod nemačkog poslanstva von Müller.

Iz slovenskog sveta.

Iz Hrvatske. U Hrvatskoj vlada sveopća radost, jer je koalicija stupila u Narodno veće. 10. oktobra obdržavala se sednica obiju stranaka, onih koji biju izabrana na sastanku od 5. i 6. f. m. i delegata koalicije. Medju odstancima došlo je u nečelnim pitanjima do potpunoga sporazumljenja. Postoji nuda, da će već 12. oktobra biti konstituirano

narodno veće. — Srpsko-hrvatska je koalicija isključila bivšeg podbana Kriškovića iz svojih redova. Podban Krišković predao je demisiju ugarskom ministru-predsedniku Wekerelu te posvema ministrsko svoju stranku i hrvatskog bana. Prema svojima prijateljima hvalio se, da se vraća u Hrvatsku kao ban. Posle demisije počeo je zahrtivo da radi proti svojim prijateljima te izigravao pojedine članove koalicije. Osobito je oštros osudio jugoslavenske govore Pribičevića i Popovića. Kad je izručio demisiju, nije otišao na dopust, kako je obećao, već vršio je i dalje svoje funkcije. Radi toga obračunala je s njim sada koalicija.

Iz Slovenije. Narodnom zastupniku Verstovšku izjavio je ministar za nastavu, da je stvar glede ustanove Perk, koji je ostavio slovenskim džacima 400.000 kruna, rešena povoljno za stradajuću našu sveučilišnu mladež. Time je sprečen nacrt nemačko-nacionalne vlade, da ugrabiti našem džastvu komadič kruha, koji tako nužno trebaju na sveučilištu. — Ljubljanski „Slovenac“ donosi parlamentarne izveštaje pod zanimljivim naslovom: „Zadnji dani državnog sabora“. — Spanjolska „grupa“ besni u Ljubljani i u okolini grada te zahteva mnogo žrtva. Citave su obitelji obolele. Rad na poljima zaostaje. Ipak vojničke oblasti ne davaju vojnicima dopušta za obradjivanje polja.

Domaće vesti.

+ Franjo Žic. Kao da taj svetaki pokolj nije uništio još dosta naših mladih života, ešto pojavi se nova okrutna bolest, koja po našim kućama hara. Nemila smrt ugrabila nam je 6. septembra u Puntu na Krku u 27. godini života našeg omladinca Franja Žica, sina ovdješnjeg trgovca i posrednika Ivana Žica. Pokojnik kretao se livek u našim krugovima, gde je uživao poštovanje te bio svima omiljen drug. Kao u svim stvarima, ugledno se on i u narodnom pogledu u svog vrednog oca te je činom potvrdjivao, što je u srcu mislio. Bio je odajuć Jugoslaven i još tužnija je njegova sublina, da je morao umreti, kad je svitao novi dan. Bio je trgovac po zanatu te bio marljiv i ustrajan u svom poslu. Svim njegovim snovima i načrtima, kojima je bila ispunjena njegova mlada duša, činila je kraj nenađana, završnata smrt. Pokojniku bila laka domaća gruda a obitelji naše saužešće.

Aprovizacija u Medulinu. Primam sledeći dopis: Molim gospodine uređnike, da na obranu slirotinje tiskate ovaj skromni dopis: Pred meseca ustanovile su podoptinke Pule odbore za aprovizaciju i narod je uzdanuo, da ne treba više hodati 4 do 5 dana u Pulu, da se dobije ono malo, što svakomu ide. Ali nakon gospodi u Puli nije to počudi, jer svaki put, kada odbor dodje, da pridigne živež, delaju mu svake vrsti zapreka. Bilo je na selima rekvirirano žito Medulin dao je Puli 30 kvintala, t. j. kako je javio delegat 20 kvintala pčenice i 10 kvintala ječma. Mi smo imali dobiti za mesec srpanj, kolovoz i rujan po 9 kilograma po osobi i to polovicu ječma a polovicu pčenice. Dakle od rujna unapred po nalogu gosp. tvrdjavanog komesara imamo na selima dobiti mesto 9 kilograma 6 kilograma mesečno. Dobro i Kad nemamo više, fala Bogu. Ali sada dolazi najlepša: Za listopad imala je većina od nas dobiti brašno: ali mesto da nam daju za pol meseca 3 kilograma brašna, dall su nam samo 2 i to jačmenove muke sa mekinjama. Kada se očiste mekinje ostane 1 kilogram za 15 dana. Tuži se Bogu i djavlu: ne pomaze ništa. Vele: Kakvu ste nam robu dali na se-

lu, takvu vam vraćamo. Gde je dakle prevara. Delegat veli, da je dao dve trećine pčenice a jednu ječma a gospoda kažu, da su dobili samo smrdljivi ječam. Grad Pula dobio je prvi tedan 1 kg. belog brašna, a mi ništa. Cuo sam, da je i Šibanc dobio 1 kilogram belog brašna kao i Pula. To je, gospodo, dvojaka mera. Kako da čovek živi sa dva kilograma brašna mesec dana?

U fond našega lista darovan je gospodin Rupeša iz Vodnjana K. 10 — gospodin G. Barta iz Pule K 10 — Darovateljima srdačna hvala.

Dopisi iz Istre.

Iz Marčane. Čuli smo, da se je dr. Steiner zahvalio na čest općinskog gerenta u Vodnjalu. To i nas veseli, jer i mi spadamo u vodnjansku općinu. Želimo samo, da taj čovek čim pre otide s ovog odgovornog mesta, i da ga zameni čovek, koji će poštovati naš hrvatski jezik i koji će uvažiti opravdane želje hrvatskog pučanstva ove općine. Čitava je okolica Vodnjana, cisto hrvatska, pa zahtevamo, da se općina sa okolicom služi hrvatskim jezikom. Ne čemo, da nam se oglaši, obavesti i razne šalje u talijanskom jeziku, jer smatramo to uvredom naše narodnosti. Hoćemo da budemo u svemu raynopravni s našim susedima, jer i mi plaćamo poreze kao i oni. Nadamo se, da će naslednik dra. Steinera uvažiti želje hrvatskog naroda ove općine, i da će mu dati ona prava, koja ga spadaju. — Poslali nam za ovdješnju poštansku sabiranionicu tablu sa natpisom u talijanskom i nemackom jeziku a hrvatskom ni traga. To Marčanci nisu ni Talijani ni Nemci, već čisti Hrvati! Za koga dakle tabla u dva teda je jezik? Ta je svakako drsko od poštanskih oblasti. Niže daleko, pa će i tomu biti kraj.

Mali oglascnik

Traži se žena za članjenje pisarne iz međusobnog platu od 120 kruna. Kota sko poglavarsko soba broj 9.

Kupuje u svakoj kolici zdravi i čist

drop od grožđa.

G. Čurč, Trsat, Via Sette Fontane 1.

Oglasujte n „Hrvatskom Listu“

U trgovini pokućstva, Ml. Barban,

u Šibanskoj ulici,

predaje se novo pripelo

pokućstvo.

Dolje z orašjem.

Povest jednog života od Berte pl. Suttner, može se dobiti u podružnici Jos. Krmotić, Pula, ulica Franje Ferdinanda br. 3.

Potiskeni teškom bolesti javljaju potpisani prežalosnu vest, da je njihov

Ivan Randić

c. i kr. strojovedja

na 11. oktobra o. g. u Dragi (Sušak) nakon kratke bolesti u Gospodinu premiruo.

Sprovod milog pokojnika obaviće se danas.

Draga (Sušak) — Pula, 12. oktobra 1918.

Razvijljene obitelji: Randić — Vlašt.

Razvijljenim srcem javljamo celoj rodbini prijateljima i znancima, prežalosnu vest, da je naš premili i nezaboravni sin, odnosno brat

FRANJO ŽIC

dne 6. oktobra o. g. u 6 sati na večer, nakon kratke bolesti u najlepšem cvetu mladosti, u 27. godini života, pokrepljen svetootajstvima naše sv. vere blago u Gospodinu usnuo.

Mili ostanci dragog nam pokojnika bili su pokopani dne 8. o. m. na groblju sv. Andrije u Puntu.

Punat, dne 9. oktobra 1918.

Ožalošćeni:

Ivan i Marija Žic, roditelji,

Marija, Lucija, Katica i Anica sestre.

Teodor, Ivan i Antun braća,

Broj je stanovnika hrvatskog i slovenskog općenog jezika
u gradu Puli u 10-godištu 1900.-1910. od 3774 na 8477 ili za 4703
ili 125%. Broj se stanovnika hrvatskog i slovenskog općenog jezika

Broj stanovništva talijanskoz općevnog jezika jest 25.043. Ovi bi
morali imati 4007 djece za školu. Uzmemmo li onih 1543 inozemaca
kačeg regnicole, to bi i ti moralii imati 246 djece za školu, tako bi bilo
svih djece talijanskog općevnog jezika 4253. Racunamo li na svakog
ugitelja 80 djece, to bi moralii Pulli biti 51 pokrajinske talijanske
ugitelji, aako uzmemmo i-djece regnicola, onda 54, a vidjeti smo da ih
je bilo 77, ne ugradnjavači a vjerouđitelja.

Ovo 2166 ugarskih državljana, to su naši Primorci, dake će ovima biti općenit jezik hrvatski, krozto i onim 698 stanovnika bosnima biti općenit jezik hrvatski, krozto i onim 1543 inostранih državljana te cu ove ubrojiti među stanovnike hrvatsko herceg. državljana, te cu ove ubrojiti među stanovnike hrvatsko općenog jezika. Ovo 1543 inostranih državljana to su svačakо regnijeli te ču i ove ubrojiti među stanovnike talijanskih općenog jezika.

38.141 stanovačka grada Puše moralu bi imati 6102 djece dužne polaziti školu. 4407 drugih državljana moralu bi imati 705 djece za skolu, dakle bi moralu bio u svemu 6007 djece za skolu. Rano, cuamo li na svakog učitelja 80 djece, to bi u gradu Puši moralu biti 85 javnih učitelja, a vidjeti smo, da je bilo talijanskih pokrajinskih učitelja 77, hrvatskih zasobnih 15, njemačkih državnih 18 i njemačkih zasobnih 33; svih je učitelja bilo 143. Ovamo tamo ubrojio i učitelje gradišanskih škola i to talijanskih pokrajinskih 7, njemačkih državnih 1 i njemačkih zasobnih 10, ukupno 18 gradjanskih učitelja.

Ko su ono 410 stanovníků drugých opěvňíh jeziků? To násu drugo
něgo Slaveň! i dlesta ověj 410 stanovníků drugých opěvňíh jeziků u
grádu Palli imadli opěvni jézik;

Talijanske škole u Puli imadu također sistemizvana i, međutim, u srednješkolskoj jezičnoj strukturi, a njemacke državne jedinoga.

Ugarská državština 3837

C. : Kr. ratne moru; Š-rasredna sa 10 učiteljskih silla ! 471 djece
O njemackim likolama ne du potnje govorniti, jer sam si uzeo zadacu, da raspovijam samo o likolama, što ih uzdržava pokrajina, Navedjim ih samo statistike radi.
Škole C. i Kr. ratne mortarice moglo bi se isto ubrojiti među

talijanski	• • • • •	1773
alovenški	• • • • •	1587
hrvatski	• • • • •	2740
drug!	• • • • •	1224
	.	.

Uomodikanké: S-Präzreada sa 3 uiteljske sile | 33 djeo
C. i kr. ratne morn.: S. " " " 10 " " 144 "

ngemacki · 4211 ill 11% slovenaki · 1706 · ukupno 8477

Dominikanke: 3-rasredna sa 3 učiteljske sile | 93 djece
čenske pukke skole:

115

114

U Sošićima bila je Legina škola, koju su polazila dječa iz Šorići, Sošići i Matohanci. U ovim je selima bilo stanovnika talijanskog općavnog jezika:

1900.		1910.
1	Šošice	68
—	Matohanci	26

dakle prema zadnjem popisu 94 stanovnika talijanskog općevnog jezika, koji bi mogli imati najviše 16 djece za školu i za ove je Lega tamo otvorila školu, koju polazi 85 djece. Prama tome bi tamo bilo samo 9 odraslih stanovnika talijanskog općevnog jezika, koji bi morali imati 85 djece. Ili su sva djeca, što polaze onu školu hrvatska? Zadnja je činjenica dosta jasna. Nema ni u ovom školskom okružju obitelji koja govori talijanski. U zadnje vrijeme utemeljena je u Šošićima javna hrvatska škola, a hrvatske škole u Rov. Selu i Kanfanaru proširene su na dvorazrednice.

Spomenuo sam, kako je broj stanovnika talijanskog općevnog jezika u općini Kanfanar u 10-godištu 1900.-1910. narastao za 345%, što je nenaravski. Sličnu stvar opazili smo i u Krmedu i Golešu općine Vale. Vlada bi morala paziti i revidirati popis pučanstva u svakoj općini, pa makar bila ista i u hrvatskim rukama, jer nije pravo, da se jedna ili druga narodnost na ovaki način izigrava. Svako mora reći, da je stvar nenaravska, da se broj jednog općevnog jezika mijenja u jednom 10-godištu od 199 na 885, kako je to slučaj u Kanfanarskoj općini. Za mene je Talijan svaki onaj, koji u kući govori talijanski, i samo takova djeca neka bi polazila talijanske škole. Ako je u općini Kanfanar 150 stanovnika, koji u kući talijanski govore, neka bude! Nataj bi način i broj djece talijanskog općevnog jezika mogao biti okruglo 24, dočim je 592 djece hrvatskog općevnog jezika. Prama tome ima u talijanskim školama općine Kanfanar 280 hrvatske djece, a samo 42 hrvatske djece tobož ne polazi nikakove škole.

4. Općina Pula:

a) Grad-Pula.

E. Qinjencice:

1. Popis pučanstva. Prava popisu pučanstva od dne 31.-12. 1910. imala je općina Pula — osim 16.014 vojnika i 4407 inostranca — 38.141 stanovnika, kojima je općevni jezik:

djece, to bi u gradu Puli moralo biti, ako uzmemo samo domaćine 17 hrvatskih pokrajinskih učitelja, a u drugom slučaju, t. j. ako uzmemo Slavene i Bosance i Primorske Hrvate, onda bismo morali imati u gradu Puli 24 hrvatskih pokrajinskih učitelja, a nijesmo imali niti jednoga

Broj stanovnika njemačkog općevnog jezika jest 4211. Ti bi morali imati 673 djece za školu. Računamo li na svakog učitelja 80 djece, to bi moralo u Puli biti 9 njemačkih učitelja. Nije bilo doduše ni jednog pokrajinskog učitelja, ali za to su bila na državnim gradskim školama 1, a na pučkim državnim školama 17 učitelja. Uz ove bila su još 7 učitelja na gradjanskim, a 20 na pučkim zasebnim školama i kr. ratne mornarice.

Njemačke škole navodiam samo statistike radi

Na svako 326 stanovnika talijanskog, općevnog jezika dolazi 1 talijanski pokrajinski učitelj.

Za 8477 stanovnika hrvatskog i slovenskog općevnog jezika je bilo niti 1 pokrajinskog učitelja.

65% stanovništva (t. j. Talijani) ima 77 pokrajinskih učitelja, a 22% „Hrvata i Slovena nema niti jednog pokrajinskog učitelja.

Uzevši u obzir samo onu djecu, koja polaze pokrajinske škole, limo, da u gradu Puli:

Na 1 talijanskog pokrajinskog učitelja dolazi 45 učenika, t. j. nevši samo djecu, koja polaze talijanske škole.

Talijanske škole polazi 3435 djece; a sve bi djece talijanskog
čevnog jezika moralo biti 4007. U ovom slučaju 572 djece talijan-
og općevnog jezika ne polazi škole. Ako uzmemo jošte regnicole,
i bi morali imati 246 djece, onda 818 djece talijanskog općevnog
ika ne polazi talijanske škole.

Hrvatske zasebne škole polazi 854 djece, a sve bi djece hrvatskog
čevnog jezika moralo biti 1356. U ovom slučaju još 502 djece
hrvatskog općevnog jezika ne polazi hrvatske škole. Ako uzmemos
i druge Slavene, koji bi morali imati 65 djece i Primorce i Bosance,
bi morali imati 458 djece, onda 1025 djece hrvatsko-slovenskog
čevnog jezika ne polazi hrvatske škole.